

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriae
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.10. Vt Deus nos ad promissam introducat gloria hereditatem, vult nos per
sui cognitionem præparari in fide SS. Sacramenti declaratam: cuius
figuram aria geßit, à qua præcipit, vt longius discedant ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

ultimo Sacramento.

Ignis est primò: quia sicut Sacramentum est amoris, viuo amoris diuini igne digne recipiuntur. Secundo: ad manifestandam Dei maiestatem in hoc diuino Sacramento, quæ cum tanta sit: *Excelsus super omnes gentes Dominus*, omni creatæ naturæ est inaccessibleis. Et quamuis supremus omnium Seraphim vellet accedere fretus naturalibus intellectus sui viribus tantæ maiestatis splendore velut obfuscaretur, non minus quam ille qui de igne præsumeret carbonem eripere manû suarum ardentissimum: nemo namque dubitat, quin illam combureret summoque se dolore conficeret. Modus igitur accedendi ad cognitionem Dei, & ineffabilem comprehendendi modis quo sub Sacramentalibus lateat speciebus, vsus est forcipis aureæ fidei: est etenim forcipis altaris, de quo nominatur diuinum hoc Sacramentum: nam cum sit, ut diximus, mysteriû fidei, ex ipso procedit quod nobis super naturalem tribuit possibilitatem qua illud cognoscamus: quia tantum per lumen fidei velut aureis forcipibus diuinum hunc & ignitum possumus accipere carbunculum; id est intelligere quod in illa hostia magnitudo lateat & maiestas Dei: velut saporis & albedinis panis ac vini accidentibus, quæ nobis illic manifestantur: etenim sicut ignis, nisi ad illum accedamus forcipibus illis fidei præmuniti indubie comburet: futiles naturæ nostræ rationes.

§. 10. *¶ Deus nos ad promissam introducat gloria sua hereditatem, vult nos per sui cognitionem preparare in fide SS. Sacramenti declarata: cuius figuram arca gessit, à qua precipit: ut longius discedant Israelita ad excellentia eius ostensionem.*

Expendit Orig. discipulo D. Cyril. Alexan. præceptum Domini populo suo iniunctum, quem cum per desertam quadraginta durisset annis iamque ad limites terræ promissionis accederet, ad quam illum introduceret, iam solus supererat transiendus Iordanis magno fluens defertum impetu: *Iordanis omnes sui aluei ripas implerant.* Vocat igitur ad se Iosue illicque præcipit ut populum rite disponat quo illum non sine singulari miraculo transierat, aquas eiusdem diuidendo, retento superiorum decursu, & retrocedentibus inferioribus autem delatentibus: eo

que sine arcam in fronte stant exercitus humeris delatam Sacerdotum: ad eius etenim præsentiam fiet hæc mirabilis aquarum diuisio: verumtamen vult eos longius ab arca procedere: *Sit inter vos & arcam spatium cubitorum duorum millium, & caute ne appropinquetis ad arcam.* Hoc ad ostensionem habet magnitudinis miraculi: nec enim via aperta est angusta in Iordane, sed amplissima quo populus adeo multus posset transire: nam præter pueros ac mulieres virorum ad bella procedentium exercebat numerus ad sexcenta millia, & hic in duas diuisas alas ut arca in medio consistente transirent tanto intervallo ab inuicem separati ut inter ipsos spatium esset quatuor millium passuum: iudicet qui voluerit, quam ampla fuerit hæc platea dextrarum circiter laterarum.

Trinitat Orig. hanc Dei dispositionem, & non leue notat hic mysterium. *Cirò Domine stans ut tanto intervallo separati procedant ab arca, te que non nisi à longe conspiciant? Vi procul videre possitis.* Arca hæc mirabilem præfert SS. Sacramenti figuram, ob rationes quas alias adducemus. Quando Deus intendit populum suum introducere in terram promissionis gloriæ suæ, & iam per merita Christi nau in hoc mundo, quasi illum prope conspiciunt propter securitatem certaque spem quam de ea mortales habent, hoc primum præcipit ut sinuum transmittant Iordanis, hoc est passionem mortemque Christi Redemptoris tot tribulationum tormentorumque aquis redundantè toto impetu irruentium: quandoquidem: *A planta pedis usque ad Iesai, verticem non est in eo saxum?* Nanc vult ut transuadent sicque perueniant ad gloriam: etenim per merita quæ Christus in illa consecutus est, nobis illam promeruit. *Nonne oportuit pati Christum? ita intrare in gloriam suam.* Colubito sc. aquarum superiorum tormentorum maxime atrocium quæ Christus passus est, decursu, & renouatus tribulationum eius inferioribus, ad hoc mandat ut arca præcedat: quia Christus ante passionem SS. iustitiae Sacramentum: hoc enim testatur Apосто. *In qua nocte tradebatur, accepit panem &c. Cui concordat Ecclesia in Canone Missæ: 23.*

Qui pridie quam pateretur. In huius Sacramenti institutione omnipotentia suæ demonstrat magnitudinem, prodigiorum In quo mirabilem effectriceis cum enim SS. Sacramentum huius sit euidentissimum signum, reducit Dei ora ad articulum omnipotentia, iuxta D. Tho. Nam nipotentia omnino certam est omnipotentiam Dei in eo tiam maxime declarari quod Dominus sit vnuerfus.

I. Allegoria de Arca.

III. Figuram referit SS. Sacramenti.

Lue. 24. 18

1. Cor. 11. 23.

2. 2. q. 1. 87. l. 8. ad 6.

lis, idq; potentia absoluta, qua gaudet super omnes creaturas, ut eum illis faciat quodcumque placuerit, earum conuertendo substantiam in alteram, quod non minore requirit potentiam, quam ad earum creandū substantiam: cum autē hic mirabilis sit illa cōuersio substantiæ panis & vini in corpus & sanguinem Christi, patet certissimus omnipotentia diuina titulus. Per hanc in medijs tribulationum aquis viam sternit latissimam: accepta namque fortitudine in hoc Sacramento digne communicantes summā inueniunt facilitatem qua tenuissimas superent tribulationum aquas: etenim iter ad gloriam amplum est ijs & facile, qui diuino hoc cibo confortati illam conantur inambulare, per medium licet tribulationum, persecutionum mortisque traueant. Statuatur igitur in medio illarum Arca, sitque inter homines & ipsam interuallum satis magnum: Et caute ne appropinquatis ad arcam: etenim necessitas requirit vt hoc SS. Sacramentum statuatur in medio, vt æqualiter omnibus illud recipere volentibus exponatur, nulla seruata personarum exceptione, & velut cor Ecclesiæ sit in eius medio, quatenus ad omnes partes vitæ spirituales gratia communiçet, vt fons gratiarum quibus Sancti præfulgent, donorumque fœcundat. Porro oportet vt illud à longè conspiciant: *Ne procul uiuere possitis tibi in Sancto Sanctorū, in quod solus potest Sacerdos introire*, quatenus hac oculorum restrictione potentia eius inuoluetur excellentia. Porro Domine, hæc tanta separatio grauem mihi mouet difficultatem, ex eo quod Dauid nos exhortetur: *Accedite ad eum & illuminamini*: & Moyses allerat: *Et qui appropinquauit pedibus eius, accipiens de delectatione illius*. Si igitur bonum hoc homines consequantur dum Deum habent sibi proximum, qua ratione in: edicit illis Deus propiorem accessum ad arcam, præcipitque longius illinc abscedant? Huic difficultati ex vna parte occurrit Dominus, apud Ezechielem mandans ne ad illum propius accedant, nec ad Sanctuarium eius, nec ad Sancta Sanctorum atque ex altera adest à post. de eodem Deo testificatus: *Deus noster ignis consumens est*. Sciant qui ad hoc accedunt Sacram quod ad ignem accedant: nam concessio, quod clarus sit ignis, & illuminans, at tamen consumens est qui te totum comburet: *Beati qui proximi sunt* (ita Orig.) *Et qui ita proximi sunt, ut ignis eos illuminat, non adurat*. Felices illos dixero qui tali præparatione digni ad hunc accedunt ignem, vt ipsos illuminet, non consumat. Si præsumptio tibi sit ad illud accedendi Sacramentum, inlata foeni naturæ tuæ confidēdo

uiribus: *Omnia caro sanum*, hoc certū habet, quod resilla in cineres rediget, sed procul oportet illud aspicias: infinita etenim eius maiestas infinitè tum excedit infirmitatem: *Caute ne appropinquatis ad arcam*.

IV. Et viam ad calū sternit latissimam per tribulationes.

IV. Procul tamen est aspicienda.

22. *Ne procul uiuere possitis tibi in Sancto Sanctorū, in quod solus potest Sacerdos introire*

Ps. 33. 6. *Domine* 33. 5

Ezech. 44. 13. *Hebraei* 29.

Orig.

Cape similitudinem si culcitra straminea procul inde ignem conspiceret vehementer, & detinetur, & volo illi appropinquare, & propius intrare: inquit illa vt stultam argueres: cū enim tora consistet ex palea qua sanone ad ignem accedit: vadat & fide certa consumetur in cineres redacta. Deus noster ignis consumens est: verissimus & sub Sacramentalibus laet speciebus radios diuini amoris eultra ardentissimos melle noster intelletus paleæ comparatur: *Omnia caro sanum*. Cernit quod in cælesti hoc Sacramento Deus flammam ei aculeto: nitractolium, signis & prodigiorum, quæ per vniuersum manifestantur mūdum: quis enim in numerum redigat, quæ Deus in hoc Sacramentis ab illa operatur est: *Et ipsa fama eius in vniuersam terram*. Ne talia videri prodigia velut hebes humanus intelletus debent curiofus nimis nosse præcipiū eorumque causa indagare. Sed cum Deus sit hæc in illo operatur, qui velut ignis foratum consumit & extinguit: nature viribus condens velut appropinquare debetque cognoscere, vt factus in cineres redigatur, perdetur atque itate gloriam aieletis o. primis: *Qui seruitores est* *Maufrans opprimetur a gloria*.

Vi huic subueniatur malo, spiritum confitemur est, vt inlitas nostra seipiam corroboret, se Deū esse tantorū hæc mirabilū operatorem, qui velut in proprio loco omnipotentia sit, quæ in SS. Altaris relucet Sacram. prodigia facti omne nature ordinem superantia, quatenus sic natura eius celsitudine suam agnoscat infirmitatem: et proinde Diuinam veneretur summamque inlitate, quæ ab omni ordine creato inlita distat interapedine, eamque consecratur procul aspiciens: vt eo modo suam refrænet audaciam, & cognoscat, quod nisi ab eodem hoc Dominus vires fidei recipiat supernaturales, nequaquam illi possit cognoscere. Hoc modo erit ignis nō comburens, sed illuminans nostrum intelletum, vt hac luce fidei collustratus, propius queat accedere mysterium hoc veneratiss. Nam ad clarā Dei visione vt necessaria requiritur dispositio, cognitio illius per fidem, & hanc nobis diuinum hoc tribuit Sacramentum: etenim Deum in hoc nobis ostendens Sacramentum eius cognitione nos præparat quod postmodum illo in clara beatifica visione gaudeamus.

5. et. Day